

Wersja ze spotkania superwizorów ujednolicona z zapisem Kodeksu Etyki SN Psychoterapii PTP

Zasady etyczne superwizji.

Proponowane jako nowy rozdział (10) w kodeksie etycznym. Przygotowane w czasie spotkania Grupy Roboczej Superwizorów 23.06.2018r. w Krakowie.

10. Superwizja

1. Rozdział dotyczy zarówno superwizorów jak i superwizantów, mając na względzie odrębność i wzajemną nieprzekładalność relacji superwizyjnej i terapeutycznej. Obowiązuje każdego członka Sekcji będącego w relacji superwizyjnej. Ma również zastosowanie do superwizowania kandydatów na superwizorów.
2. Proces superwizji objęty jest tajemnicą. Dotyczy to również ewentualnej dokumentacji. Terapeuta (superwizant) zobowiązany jest do poinformowania pacjenta o możliwości superwizowania terapii. Ujawnienie faktu i osoby superwizora następuje w odpowiedzi na pytanie ze strony pacjenta. Zaleca się, aby superwizor nie informował osób trzecich, kogo poddaje superwizji. Superwizant powinien dbać o aktualność udostępnianej informacji nt. swojej superwizji.
3. Superwizant ma prawo do swobodnego wyboru superwizora.
4. Jeśli zachodzi jakakolwiek zbieżność relacji, to powinna być ze szczególną rozwagą omówiona pod kątem ewentualnego szkodliwego wpływu na proces superwizyjny, w celu podjęcia decyzji co do rozpoczęcia tego procesu (dotyczy np.: relacji zależności zawodowej, zależności szkoleniowej, znajomości towarzyskich i innych). Nie zaleca się łączenia roli terapeuty i superwizora wobec tej samej osoby.
5. Relacja superwizyjna zobowiązuje superwizora do szczególnej uważności na etyczne aspekty zachowania terapeuty. W sytuacjach ewentualnych naruszeń obowiązuje go ogólna zasada: najpierw omówić, potem zgłosić. Na superwizorze spoczywa obowiązek zachowania najwyższych standardów etyczności relacji superwizyjnej.
6. Superwizor ma prawo odmówić podjęcia się lub kontynuowania prowadzenia superwizji.
7. Superwizant ma prawo do uzyskania poświadczenia procesu superwizji. Superwizor decyduje o uznaniu superwizji.
8. Superwizor rekomendujący bierze odpowiedzialność za ocenę całości procesu ubiegania się o certyfikat i powinien pamiętać, że to prowadzi do samodzielności osoby, którą promuje. Superwizor jest zatem odpowiedzialny, żeby rekomendując superwizanta do egzaminu miał wypracowane przekonanie, że osoba ta jest w stanie samodzielnie prowadzić psychoterapię.

9. W związku z tą odpowiedzialnością, ze względu na dobro pacjentów, superwizor ma obowiązek użyć wszelkich odpowiednich środków prowadzących do tego celu, łącznie z zaleceniem przedłużenia procesu superwizyjnego, poszerzenia czy pogłębienia terapii własnej, czy uzupełnienia wiedzy.
10. Superwizor ma prawo odmówić rekomendacji, a poświadczając liczbę godzin odbytej superwizji powinien wyrazić swoją opinię na tym samym zaświadczeniu.
11. W trakcie superwizji szkoleniowej superwizant powinien poinformować superwizora o wszystkich wcześniejszych procesach superwizyjnych, ich rezultatach i wnioskach z nich płynących, a szczególnie o odmowie rekomendacji.
12. Podejmując się superwizji w instytucji, superwizor jest zobowiązany do przestrzegania zasad procesu superwizyjnego.
13. Prowadzenie superwizji w ramach umowy z instytucją nie może ograniczać zasad settingu superwizyjnego w tym w szczególności zachowania tajemnicy procesu superwizyjnego i swobody wyboru superwizora. Wskazane jest też aby superwizor, z tego względu, wsparł ewentualną odmowę superwizowania się u niego.
14. Superwizor powinien dbać, żeby informacje podawane przez instytucje nt. superwizji prowadzonych przez niego były rzetelne, pełne i aktualne.
15. W superwizji grupowej tajemnica obowiązuje wszystkich. Superwizant ma obowiązek zgłoszenia w superwizji grupowej sytuacji, której tematem jest terapia osoby, z którą ma relację pozaterapeutyczną albo inną relację terapeutyczną. Decyzja o ewentualnym opuszczeniu sesji powinna być podjęta po omówieniu.
16. Wskazane jest, żeby superwizor poddawał środowiskowej refleksji prowadzone przez siebie superwizje.